

SPEJDERNES MAGASIN

NUMMER **9** NOVEMBER
1934

Det rigtige Lejrudstyr

faas i

**Lembckes
Friluftsudstyr**
A/S

Nørregade 15
Telefon Byen 4986
Stort Udvalg i
Rygsekke, bl. a. Mejs
Rygsekke fra 11 Kr.

SPEJDERURE

Armbds. m/ Rem.

Ur og Glas kan ikke
gaa itu.

Fra 15 Kr. til Spejderne.
Leverandør til Rådhuset,
Kommunen, m. fl.

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL L. OLSEN
22 SKINDERGADE 22

VILH. A. MEILSØE

Farveri og kemisk Tøjrensning.

Jagtvej 19.

Telef. Taga 1657.

HATTE- OG TØJPRESNING

Spejderne 10 pCt. Rabat.

Statsanstalten for Livsforsikring

DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

♦ CENTRALTRYKKERI

NØREBROS

BLAAGAARDSGADE 29
TELEF. CENTRAL 3054

Uge & Maanedblade
Foreningsarbejde-Kort
Reklamer - Kuverter
Skematisk Arbejde

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl. Varer
indenfor Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750.

Lynghbyvej 41.

KROG's Køreskole

Gyldenløvesgade 21
Central 3007-6021

Grundig, reel Undervisning garanteres.
8 nye 2-Personers Sportsvogne. . . .
Helt Kursus Kr. 50. Provetime gratis
Biler udlejes uden Fører

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telef. C. 2919

Fotograf

EMIL CLAUSEN
Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Bedste Knas fra Fyns Sukkervarefabrik

Gudenåvej 4

Telf. C. 9742

Spejdernes Magasin

18. AARGANG

November 1934 Nr. 9

Kender du en udenlandsk Spejder?

Har du nogensinde set, hvordan en sydafrikansk Spejder ser ud? Sikkert ikke, hvis du ikke har været i Jamboree; men har du i det hele

taget været sammen med en Spejderbroder fra et andet Land? Hvis ikke, saa skulde du se at komme til det; du kan jo begynde med at skrive Brev til en. Jeg husker saa tydeligt første Gang jeg, 15 Aar gammel, oppe i en By i Alperne med stort Besvær havde fundet en Bygning med det uhyggelige Navn „Pryglehuset“, hvor jeg traf en Mand i Spejderuniform, der straks hilste paa Spejdermanér og sagde „du“ til mig. Det var dejligt, efter at jeg i 1½ Aar ikke havde set en Spejder, at træffe sammen med ham og hans Trop. Jeg var med dem i Sommerlejr og korresponderer den Dag i Dag, tolv Aar senere, med en af de Dreng, der var med i den Lejr (vi har ikke set hinanden siden!). Senere har jeg været Gæst hos Spejdere i Sverige, Tyskland, England og Holland, men jeg glemmer aldrig den Gang, jeg som Dreng blev optaget som Kammerat blandt Spejderbrødrene i den Alpetrop.

For at faa at vide, hvor mange Spejdere i „Det Danske Spejderkorps“, der kan sige, at vort

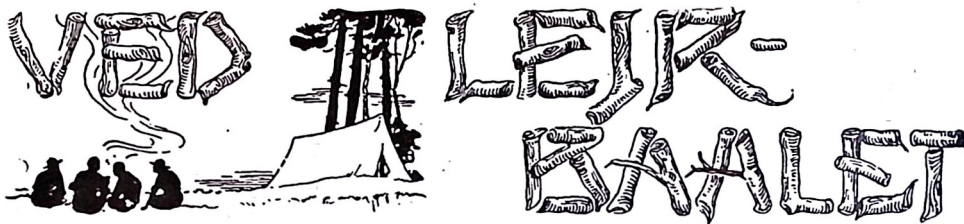
Verdensbroderskab virkelig betyder noget for dem, udsendte Korpsets internationale Udvalg i Forsommeren et Spørgeskema til alle Landets godt 200 Spejdertropper.

Jamboreerne giver jo altid Lejlighed til at træffe udenlandske Spejdere, og her bliver ogsaa knyttet en Del Venskaber, der vedligeholdes ved Korrespondance og senere Besøg. Men det er alt for faa sammenlignet med det store Antal Spejdere, der er med i disse Jamboreer. Nu véd jeg godt, at der er mange af jer, der ikke kan noget fremmed Sprog, og at det for dem vil være vanskeligt at skrive med en Udlænding, selv om man jo kan faa en Kammerat til at oversætte det (saa er der to, der faar Fornøjelse af det); desuden vil jeg gøre opmærksom paa, at islandske, norske og svenske Spejdere godt kan forstaa et dansk Brev og omvendt. Hvis du ikke kender nogen, kan du gennem „Spejdernes Magasin“ faa opgivet Adressen paa en udenlandsk Spejder; i 1934

er der kun 27 Spejdere, der er blevet sat i Forbindelse med Udlændinge gennem Bladet.

Der korresponderes med følgende Lande: Sve-
(Fortsættes Side 22)

25 Aar

I denne Maaned er det 25 AAR siden, at den første danske Spejderpatrulje med *Ove Holm* som Patruljefører blev stiftet paa Gl. Hellerup Gymnasium. Rektor *Hartvig-Møller* var den første Tropsfører, og han maa saaledes siges at være Grundlæggeren af Spejderbevægelsen i Danmark.

Spejdersporten er stadig lige spændende

Ser man tilbage over de 25 Aar — et kvart Aarhundrede — maa man med Forundring og Respekt konstatere, at Spejdersporten i Dag er mindst lige saa „spændende“ og tiltrækkende for Drengene, som da de første Spejdere trak de brune Bluser paa. Og det uden at „Sporten“ har undergaaet nogen nævneværdig Forandring. — Da de gamle, tørre Pædagoger i 1909—10 talte om Spejderpjet og spaaede „de engelske Narrestreger“ en meget kort Levetid her i Landet, tænkte de sig ikke Muligheden af, at der 25 Aar senere skulde være 3½ Million Spejdere fordelt i 48 forskellige Lande, og at der her i Landet skulde være mere end 12,000 Spejdere. Men saaledes er det. Vi har Lov til at regne med, at ca. 50,000 Drengene i de forløbne Aar har været Spejdere og har nydt godt af Spejdersportens Udvikling af Karakter og Legeme.

Mange fremragende danske Mænd

Der er i Dag Mænd indenfor alle Erhverv og i alle Livsstillinger, som har levet et Spejderliv og har samlet Minder og Lykke i de Aar. Mange af disse Mænd indtager ledende Stillingen

i vort Samfund — som Embedsmænd, Professorer, Forretningsfolk o. lign., de arbejder for deres Fædreland som gode og dygtige Borgere, saaledes som de — maaske første Gang ved et Lejrbaal — drømte om en Gang at kunne gøre det.

Snart er det dig, det kommer an paa

De Drengene, der nu er Spejdere, skal om nogle Aar hver paa deres Plads føre vort Fædreland videre — forhaabentlig til Lykke og Fred.

Det er Spejderlovens Aand, Verden trænger til

Hvis Spejderlovens Aand trængte igennem Folkene og blev en Ledetraad for Politikere og Statsmænd, Lærere og Forretningsfolk, Embedsmænd og Arbejdere, vilde Verden blive lykkeligere!

En Statsmands Ord

Den berømte, engelske Statsmand *Arthur Henderson*, der har arbejdet saa energisk for Afrustning, udtalte fornylig, at Fredskonferencer, Traktater og Konventioner kun i meget ringe Grad er i Stand til at sikre Freden i Verden, saalænge der ikke mellem Nationerne hersker Fællesfølelse og gensidig Respekt og Forstaaelse. Den Mistro, der i Øjeblikket præger Nationerne indbyrdes, maa forandres til kammeratlig Tillid. Mr. Henderson udtalte til Slut: „Den verdensomspændende Spejderbevægelse giver os Lov til at tro, at en Udvikling af dens Aand blandt voksne Mennesker uden Hensyn til Klasse, Tro og Race ikke er en Umulighed. Jeg tror derfor, at vi ved at styrke og udbrede Spejderbevægelsen yder et praktisk og betydningsfuldt Bidrag til Arbejdet for Verdensfreden.“

Tage Carstensen

En Toubro

„Make friends“ — skaf jer Venner. Det var med disse Ord, Baden-Powell aabnede den sidste store Jamboree. Skaf jer en Række gode Kammerater. Det skal være en af de bærende Tanker i Jubilæumslejren.

Det skal nu i Jubilæumslejren fastslaaes, at det ikke blot er med fremmede Spejdere, man ønsker at være Kammerat, men i mindst lige saa stor Grad med Spejderne fra de forskellige Dele af ens eget Land.

Derfor skal vi komme, saa mange som vi paa nogen mulig Maade kan, til den store Jubilæumslejr, for gennem Kammeratskabet i Lejren at sammensvejses, endnu stærkere end vi er det, til Det Danske Spejderkorps.

Det er altsaa en Korpsopgave, der nu lægges hen til hver enkelt Spejder: at komme med i Jubilæumslejren. Gennem det Kammeratskab, der skal vokse gennem Lejren, skal vi alle blive bedre egnede til at løfte de Opgaver, der hører Spejderbevægelsen til.

Se, netop af den Grund, for at faa Tid til at dyrke Kammeratskabet i Lejren, vil der ikke blive en fortsat Konkurrence hele Lejrperioden igennem.

Og desuden, hvorfor skulde man se, hvem der f. Eks. laver den bedste Mad? I laver jo efterhaanden saa god Mad, saa det næsten er umuligt at sige, hvilken der er den bedste.

Og Lejrorden — hvilken Trop vil ikke i Jubilæumslejren have en mønsterværdig Lejrorden, saa det igen vil være næsten umuligt at se, hvilken der er den bedste.

Altsaa derfor ingen løbende Konkurrence i Lejrliv de 8 Dage paa Ermelundssletten.

Paa den anden Side véd I, at kan man blive sur af for meget Arbejde, saa er der ikke noget, der er mere forfærdeligt, end at der ingenting sker i en Lejr.

Det er det, en Spejder altid er bange for, naar han tænker paa Standlejr.

Det skal I nu ikke være bange for. Der skal nok ske noget.

Programmet er selvfølgelig langt fra færdigt i

JUBILÆUMS- LEJREN

Enkeltheder, men der er dog Ting, der staar fast.

For det første Lejrperioden. I kan godt sætte den af paa jeres Kalender. Fra 27. Juli til 9. August. De 8 Dage skal tilbringes i Lejren, og de 5 Dage skal alle de Spejdere, der kommer fra Provinsen, indkvarteres i København.

De to første Dage i Lejren skal tildels gaa med at lave sin Lejr i Stand, og der vil de to Dage være en Konkurrence i *Lejrarbejder*. Vi vil gerne vise netop til 25 Aars-Lejren, hvor praktiske og gode Ting en Trop kan lave i en Standlejr. Men som sagt, kun to Dage, saa er den Konkurrence slut.

Der vil saa være en Række andre Konkurrencer, som man kan deltage i, som man har Lyst: Haandbold, Fodbold, fri Idræt, og hvad der i 1924 var mægtigt spændende: Tovtrækning. Hvem stiller det bedste Tovtrækningshold?

Der bliver en lille, rask Patruljekonkurrence, der bliver Badning ved Bellevue, der bliver Udflugter til Nordsjælland, der bliver Spejderopvisninger om Søndagen. Og saa en Terrænleg. Tænk, en Leg med flere tusinde Spejdere. En væsentlig Del af den skal selvfølgelig foregaa om Natten, med Lejrbaal og Snigpatruljer og al den Spænding, som en Natovelse rummer.

Der skal sandelig nok komme til at ske noget, saa Jubilæumslejren vil blive husket.

Altsaa, vi noterer paa Kalenderen den 27. Juli til 8. August 1935: Jubilæumslejr.

Fritz Lerche.

31 Dage		Juli	1935	31 Dage		August	1935
Lørdag	27	Ankomst til Lejren.	Jubilæumslejren.	Lørdag	3	Lejren brydes Indkvartering i København.	Jubilæumslejren.
Søndag	28			Søndag	4		
Mandag	29			Mandag	5		
Tirsdag	30			Tirsdag	6		
Onsdag	31			Onsdag	7		
31 Dage		August	1935	31 Dage		August	1935
Torsdag	1	Jubilæumslejren.	Jubilæumslejren.	Torsdag	8	Jubilæumslejren.	Jubilæumslejren.
Fredag	2			Fredag	9		

Patruljemærke

Kan du lave Linoleumstryk?

En instruktiv Artikel, beregnet for fingernemme Spejdere

MON DET ER OS, der er bagefter, hvad Linoleumstryk angaar? I hvert Fald har det tyske Spejderblad „Auf neuem Pfad“ gennem flere Aar som sit omtrent eneste Illustrationsmateriale brugt Linoleumssnit, og det lettiske „Skauti aidas“ benytter det til Tider. Herhjemme har kun enkelte af vore Tropsblade brugt det, og har paa den Maade faaet et fikst og nydeligt Udseende.

Selvfolgelig er det ikke muligt at fremstille alle Motiver som Linoleumssnit; dertil er Materialet som Regel for groft, og saa maa man ty til Tegninger eller Fotografier og fremstille Klichéer efter dem. Men givet er det, at Linoleumstryk er en fornuftig Beskæftigelse, og en Beskæftigelse, der kan komme Troppen og Patruljen til Nytte.

Se paa Illustrationerne til denne Artikel. De viser, at en Patrulje meget let kan fremstille sit eget Stempel, som selvfølgelig benyttes paa alle Patruljens Breve og Meddelelser, — og er det en fiks Patrulje, har sikkert hver Mand sit eget Totem-Stempel. Tropsbladet kan forsynes med et „Hovede“, der angiver dets Navn, omslyngt af Spejdertegn eller andet. Og maaske fremstiller man sine egne „Spejderpostkort“ paa den Maade, at man snitter sig et pænt Motiv, f. Eks. et Lejrbaal, nogle Telte under et Træ med Maanen i Baggrunden el. lign., og dette Linoleumssnit trykker man blot af paa et almindeligt 7- eller 10-Øres Brevkort, for derved har man Kartonen gratis.

Kunsten er hverken svær eller kostbar at lære. Lad os se lidt paa den!

Materialet. Linoleum er — som du vel véd — pulveriseret Kork, der er presset sammen med Linolie. Derved er det fast nok til at kunne give

et klart Tryk selv af ganske tynde Streger, men alligevel saa let at snitte i, at du nemt kan faa lige Linier og jævne Rundinger frem. Bedst egnet til Formaålet er almindeligt, ensfarvet Gulvlinoleum. Det maa gerne være gammelt, for saa bliver selve Snittet klarere. Blot skal du sørge for, at Linoleumets Overflade er fuldstændig blank, ellers bliver Aftrykket nemlig „nubret“ og uklart. Har I ikke et Stykke gammelt Linoleum liggende hjemme, kan du sikkert faa et Par Prøver eller Rester ganske billigt i en Linoleumsforretning.

Værktøjet koster ikke mange Ører. — Hvis du har en lille, skarp Lommekniv, kan du nøjes med den; ellers kan du hos en Isenkræmmer eller Farvehandler købe dig et Par Tif-Jern. De er ganske smaa, koster 10—15 Øre Stykket og kan anbringes i et almindeligt Penneskaft eller et særligt lille Skaft, som du kan købe samme Sted.

Tegningen. Naar Værktøj og Linoleum er fremskaffet, finder du det Motiv, du vil fremstille — Patruljemærket, Emblemet, Lejrbilledet eller hvad det nu er. Kan du selv tegne, overfører du det med Blæk direkte paa Linoleumet,

ellers kalkerer du det over. Her maa du huske, at en højrevendt Tegning giver et venstrevendt Tryk og omvendt. Glemmer du det, vil du (for sent!) opdage det paa Aftrykket, ikke mindst, hvis du har snittet Bogstaver.

Selve Snittingen er næsten den interessanteste Del af Arbejdet. Med Tif-Jernene eller Kniven skærer du først de tynde Streger omhyggeligt fri. Derefter fjerner du 2—3 mm af Linoliets Overflade, saa kun de Linier og Flader, der danner Billedet, bliver staaende som ophøjede Partier. Med de V-formede Tif-Jern laver du Omrids, med de U-formede snitter du „Mellemrum-

Lige til et Trops-Postkort

Et fransk Linoleumssnit, groft i Trækkene, men udtrykfuldt

godt fast under Trykningen, eller paa en lille, tyk Træklods, hvis Linoleumssnittet skal bruges som Stempel.

Trykningen skal være omhyggelig. Drejer det sig kun om en ganske lille Tegning, et Stempel, trykker du blot Snittet ned paa en almindelig, haard Stempelpude, saa selve Tegningen, og ikke Bunden af „det udsnittede“, faar Tryksværte. Og saa trykker du blot af, som om det var et ganske almindeligt Stempel, du brugte. Drejer det sig derimod om et større Linoleumssnit, lægger du Træpladen med Snittet paa Bordet. Derefter kommer du en Smule Sværte — som du kender fra en Duplikator — ud paa en lille Glasplade, saaledes at Sværterullen faar et ganske tyndt Lag Sværte. Derefter korer du forsigtigt Sværterullen hen over Linoliet, saaledes at Snittet bliver let sværtet. Læg saa Sværterullen til Side, og tryk det Stykke Papir, hvorpaa du vil have Kunstværket, forsigtigt ned paa Linoliet. Er det et stort Billede, det drejer sig om, gør du klogt i at stive Papiret af ved at holde et Stykke Karton bag det. — Ja, saa er du færdig!

Maaske bliver det første Aftryk ikke allerbedst, men Færdigheden kommer hurtigt, for jeg gaar ud fra, at du er saa fornuftig at begynde med smaa Snit, og saa senere gaa over til de sværere Opgaver.

God Fornøjelse!

Dark.

En arkæologisk Ekspedition har for nylig i Palæstina gjort et interessant og meget betydningsfuldt Fund. Det drejer sig om en Prøve paa alfabetisk Skrift fra Tiden nærmest efter Moses, og den er fundet paa en Vase i en Tempelruin i Tell Deuweir i det sydlige Palæstina. Det menes, at dette Fund i høj Grad vil fremme Løsningen af Problemet om, hvor Det gamle Testaments tidligere Bøger er blevet op-tegnet. Hidtil har man troet, at de kun har levet i mundtlig Overlevering.

S A N G E N

Af Poul Claussen.

Mel.: Som en rejselysten Flaade.

*Hør, hvor herligt Sangen toner
over Danmarks grønne Vang!
Under Bogens grønne Kroner
lyder højt og klart vor Sang.
Syng kun af dit fulde Bryst!
Blaa er Morgenlandets Kyst,
Dug i Græsset perler.
Og den svale Morgenluft
mættet er med Blomsterduft
af Viol og Snerler.*

*Syng, naar Morgensolen stiger
ind igennem Verdens Port!
Over Jordens fagre Riger
drager Nattemørket bort.
Syng paa Mark og Vej og Sti,
syng dig glad, og syng dig fri,
fyld med Sang dit Hjerte!
Syng i stille Sommerkvæld!
Sang er Glædens Kildevæld,
stiller Sorg og Smerte.*

*Syng, naar Morgentaagen letter
over Havets friske Blaa,
og naar over Danmarks Sletter
store, hvide Skyer gaa!
Syng, naar Dagens sidste Skær
dør bag fjerne Skoves Trær,
som i Dug sig bade!
Syng som morgenfriske Vind,
syng fært Livsmod i hvert Sind,
syng de andre glade!*

Svarfbag (Stormaage) paa sin Rede

DEN sad graa og forpjusket nede ved Vandkanten, en Maageunge som de andre altid hakkede og huggede efter, naar den forsøgte at trænge sig ind i de Festmaaltider, de holdt paa Fiskeaffald, som var blevet liggende tilbage, naar Fiskerne havde rensset Fisk.

Den var saa lille og ubetydelig, Maageungen, at det var let at faa den skræmt væk. Det var kun, naar de andre havde forsynet sig og var mætte, at den fik Lejlighed til at gøre sig til gode med de Smuler, som var tilbage.

I Nat var der igen stort Gilde paa Fiskeindvolde i Affaldsbunkerne i Havnen ved Skagen. Der hang en Sky af hvide og graa Fugle over Affaldsbunkerne, Fugle, som sloges om at faa fat i de lækre Sager. Men Maageungen vovede ikke at vise sig mellem de andre. Det vilde bare betyde, at den fik mange Hug af de skarpe Næb. Og saa sad den og stirrede ganske alene og ventede paa, at de andre skulde blive færdige med at æde.

Det tog imidlertid sin Tid, og Maageungen blev mere og mere sulten. Hele Dagen havde den ikke været i Stand til at faa fat paa andet end en Reje, som havde været uforsigtig nok til at vove sig for langt frem under Tangen. Det språkske, lille Dyr havde revet godt ned gennem Maageungens Hals. Maageungen havde ogsaa forsøgt at delikater sig med en lille Flynder, som laa paa grundet Vand, men den havde været for hurtig i Vendingen og var undsluppet. Det var rigtig magre Tider nu midt paa Sommeren. Det eneste var Fiskeindvoldene, der blev slængt i Vandet, og saa Regnormene paa Marken. Men Regnormene kom kun frem, naar det regnede, og det havde det ikke gjort nu i over en Maaned. Maageungen havde nok af og til om Natten taget sig en Spadseretur ind over Jorderne, men den havde ikke været i Stand til at finde en eneste lille Orm. Hvis der saa blot havde været saa mange Sild i Fjordene, som der var omkring ved den Tid, da den blev skilt fra sin Moder, havde det

KUN EN MAAGEUNGE

Fortælling af Edward Welle-Strand.

været dejligt at leve for en lille Maageunge. Da gjaldt det jo bare om at staa paa Hovedet ned i Sildestimerne, som Storfiskene jagede op til Overfladen, og fraadse af Hjertens Lyst, proppe Halsen saadan, at den ofte fik Silden i „den gale Hals“ og maatte kaste den op igen.

Maageungen havde hver Dag fløjet lavt over Vandet for at se, om der ikke snart igen var Sild i Overfladen, men den var altid blevet skuffet. Og nu sultede den. Den kunde forresten ikke forstaa, hvor dens Moder var blevet af. Hun var en Dag fløjet ind over Land og var ikke vendt tilbage. Moderen havde vel syntes, at Ungen saa saa lille og forpjusket ud, at den ikke længere var noget Selskab for den. Hvorledes kunde Maageungen vide, at en Dreng, som havde faaet en Salonbøsse i Fødselsdagsgave, havde skudt Moderen, mens hun gik inde paa Marken.

De første Dage efter at Moderen var forsvundet, havde Maageungen ofte skreget efter hende. Den havde ogsaa søgt efter hende nede i Maageværmen ved Havnen. Men den havde ikke fundet hende. Saa slog den sig til Ro med, at Moderen havde forladt den for bestandigt. Den havde forsøgt at finde en ny Kammerat blandt de andre Maageunger, men der var ingen, som brød sig om dens Selskab. Alle huggede efter den og syntes, at den var paatrængende. Siden holdt den sig alene, en forladt Fugl. Det hændte af og til, at en Stormaage viste sin Foragt overfor den ved at sænke sig saa lavt ned over den i Flugten, at den næsten sparkede den i Hovedet med sin Ben. Den var blevet Forstrandens Paria. Ja, selv Kragen, som hjemsøgte Forstranden, agtede den ikke for saa meget, at den advarede den, naar der var Fare paa Færde af en eller anden Art. Det plejede den da at gøre for de andre Maager. Ja, den skreg rigtig stygt, naar den saa en Kat eller Hund komme nede i Byen, naar Maagerne sad og halvsov paa en Sten.

Derfor folte Maageungen sig heller ikke forpligtet til at advare Kragen. Den saa nok en Dag, da den laa og rodede et Stykke udenfor Tangbroen, at der kom en Dreng listende ned mod en Krageflok i Byen. Men det kunde ikke falde den ind at fortælle det til Kragen. Og derfor skete det, at Drengen blæste Ild ud af en lang Stok mod Krageflokken. Da Flokken lettede, var der to Fugle mindre i den. Og Maageungen saa, at Drengen bar de to Fugle, da han gik sin Vej igen. Fra den Dag af fløj Maageungen sin Vej,

Oversat fra Norsk.

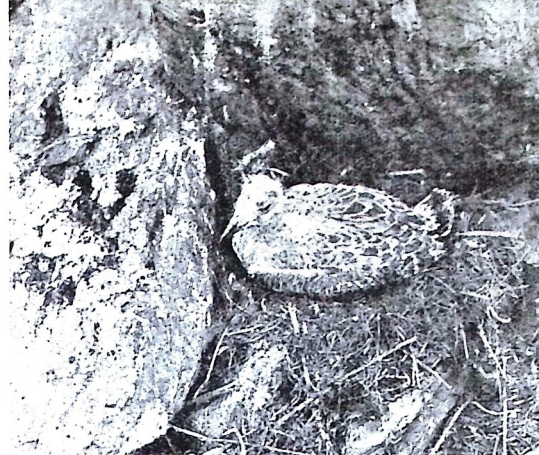
hver Gang den saa en Dreng komme. En stor Svartbag, der flere Gange havde hugget efter den, fik forresten senere den samme Bekomst, som Kragerne havde faaet: Drengen kom og blæste Ild mod den, og den styrtede paa Hovedet i Vandet fra den Sten, hvor den havde siddet og halvsov.

Maageungen, som fløj over Stranden, havde nok set, at Drengen holdt af at liste sig ind paa Stormaagen, men den vilde ikke være den vigtige og hovne Fugls Vogter. Den var ikke forpligtet til at advare Svartbagen mod Faren. Ogsaa Svartbagen bar Drengen i Haanden, en Dag han gik op fra Flækken.

Men siden det med Kragerne og Svartbagen var hændt, var der blevet tyndere med Fugle paa Stranden. Kragen var blevet helt væk, og Maagen kom kun tilbage, naar der var noget at spise. Og det var der i Nat.

Men nu begynder det at blive Slut med Ædegildet inde i Havnen. Efterhaanden begynder de Maager, som er mætte, at sætte sig ned paa Vandet lige uden for Tangbroen. Og Maageungen vover endelig at vise sig ved det forladte Festbord. Det er ikke meget, den finder. Det bedste er allerede fortæret. Men den er ikke saa nøje-regnende med, hvad den faar i Nat. Den forsyner sig med det, som dens Slægtninge har vraget — Fisketarme og Fiskemaver, en stærk Kost. Men saa opdager den inde i Tangen en rigtig fed og dejlig Lever. Den vil til at sluge Lækkerbiskenen paa en Gang, da pludselig Stormaagen slaar ned paa Leveren og sluger den lige for Øjnene af Maageungen. Men da Stormaagen skal lette, slaar den pludselig en Kolbøtte i Luften og styrter ned i Tangen. Den letter et Par Gange, men slaar fremdeles Kolbøtter og falder ned. Maageungen ser, at der er en Snor fra Fuglens Næb, og at Snoren sidder fast paa Stranden. Nu kommer pludselig Drengen, som plejer at besøge Stranden med Ildstaven, springende.

Maageungen flyver skræmt sin Vej. Det samme gør ogsaa Maageflokken udenfor Tangbroen. Den flyver langt ud over Søen, for den igen sætter sig paa Vandet. Men Maageungen er saa nysgerrig efter at se, hvad der vil ske med Stormaagen, at den giver sig til at kredse ganske lavt over Havnen. Der ser den, at Drengen trækker Fuglen til sig og slaar dens Hoved mod en Sten flere Gange efter hinanden, saa Tangen bliver rød af Blod. Inden han forlader Havnen,

Flyvefærdig Maageunge paa Reden

lægger han en ny Lever med Snor i paa det samme Sted, hvor den første laa. Men Stormaagen bærer han i Haanden. Maageungen lægger sig til Ro udenfor paa Vandet. Den vover ikke at tage Leveren, selv om den ligger og frister en flyvende og sulten Fugl, den havde jo set, hvilken Medfart Stormaagen fik.

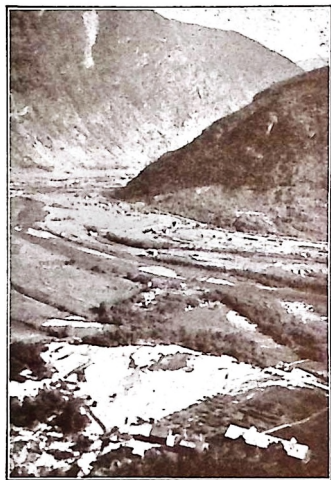
Men en anden Maage, som ikke havde været til Stede, da alt dette foregik, slaar rask ned paa Leveren og faar akkurat samme Skæbne som Stormaagen. Maageungen kunde have advaret den, men lod være, fordi den selv saa, tidt var blevet hugget og forfulgt af denne Fugl. Maageungen blev liggende udenfor paa Søen hele Natten. Om Morgen flyver den atter ud over Havet, den er igen meget sulten. Men den finder ikke noget spiseligt og vender tilbage til Havnen. Pludselig lægger den Mærke til, at der ligger en Sild mellem Tangen. Den styrter ned i Vandet og sluger Silden. Men da den skal flyve sin Vej, gør den en Kolbøtte i Luften, akkurat som Stormaagen havde gjort Dagen før, og den mærker, at der er noget, der smerter og svier nede i dens Hals. Den forsøger igen nogle Tag med Vingterne, men den bliver paany trukket ned, og nu smerter det meget mere i dens Hals, end det gjorde første Gang.

Saa bliver Maageungen liggende og roer rundt paa Vandet i stor Angst for, hvad der skal ske med den. Men Drengen, som den venter paa, kommer ikke. Søen stiger og stiger. Nu er Vandet saa højt, at Snoren, som Krogen er fastgjort til, begynder at stramme saadan, at Maageungens Hoved trækkes under Vandet. Den arbejder fortvivlet med Vingterne for at slippe los, men Snoren er for stærk. Og Maageungen drukner i Havet.

Da Drengen, da det igen er Lavvande, kommer ned til sin Snore, finder han Maageungen. Han tager den af Krogen og kaster den bort. Det er jo bare en Maageunge, siger han foragtligt.

1. NYBODERS SOMMER-TUR TIL NORGE

Den 30. Juni sejlede vi — 11 Mand fra 1. Nyboder — til Norge for at deltage i Bergens Krets' store Lejr i Lærdal inderst inde i Sogne-

Lærdal: I Forgrunden et Stensked, der har odelagt Markerne. De smaa hvide Prikker bag Stenskedet er Teltene i Lærdalslejren

fjord. I Oslo havde de norske Spejdere sørget for Biltransport til de 6 af os, og dette Bilhold rullede straks af Sted paa en 12 Timers Køretur over Bjerger og Dale, mens de øvrige 5 tilbragte Dagen i Oslos skønne Omegn, for om Natten at køre med Bergensbanen over Højjældet ved Finse, hvor der laa vældige Mængder af Sne og endnu var Is paa Søerne, til Myrdal, hvorfra Turen gik til Fods og pr. Dampbaad til Lærdal.

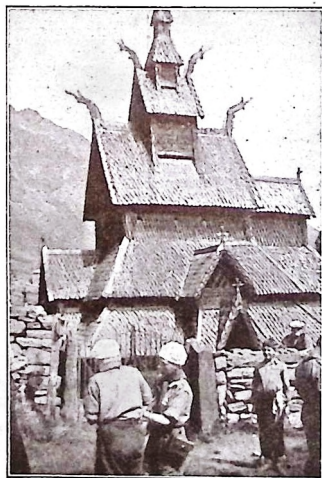
Der var allerede samlet op mod 700 norske Spejdere og som Gæster foruden os en Trop Englændere og en Patulje Svenskere.

Lejrpladsen laa herligt: en stor, flad Engstrækning med Smaalunde af El og Pil, til alle Sider omringet af Fjælde, der brat hævede sig 700—800 Meter, for saa mere jævnt at stige indover til langt over 1000 Meters Højde, hvorfor vi havde Udsigt til adskillige Klatter Sne, og ofte saa Skyerne dække de højeste Toppe eller glide op og ned ad Bjergsiderne som store Totter Vat; lige uden for Teltene brusede Lærdalselven forbi, fuld af det herligste kolde og klare Drikkevand; hver Aften gik Fiskerne i Elven og trak den ene Lax op efter den anden, af hvilke én fandt Vejen

til vor Gryde; længere borte, højt oppe paa Fjeldsiden, styrtede Stønjumfossen sine Vande ned gennem vildt forrevne Klippespalter med saa rasende en Fart, at Skyer af knuste Draaber slyngedes højt til Vejrs og langt bort fra Faldets Fod. Afstanden til Fossen gjorde dog dens Larm til en dæmpet Susen; det lød, som om den uophørligt — Dag og Nat — angrende bad om Tilgivelse for, at den to Maaneder tidligere havde fremkaldt et Stensked, der havde dækket og odelagt adskillige Hektar frugtbar Jord i Dalen. Nogle Kilometer borte skimtedes Bunden af Lærdalsfjorden, den lille Havnekaj og Byen Lærdalsøre med sine smaa, pyntelige Træhuse spredt som i tilfældig Forvirring.

Stille og roligt gled vi ind i det daglige Lejrli, mærkede straks, at vi hørte med i det store Spejderbroderskab og tilbragte 11 herlige Dage sammen med vore norske Spejderkammerater.

Fra Lejren foretog vi flere Udflugter: spændende Klatreture op ad de stejle Fjeldsider; en længere Travetur op til en Sæter i 778 Meters Højde, hvor vi nød store Mængder af dejlig kold og fed Sætermælk — foruden Udsigten ned over Dalen, og hvor vi studerede Fremstillingen af

Borgum Stakirke

Myseost; og paa Nedturen havde vi en dramatisk Vadetur over en skummende Elv; og endelig en 70 km lang Køretur ind i Landet med Besøg i

Borgunds 800 Aar gamle Stavkirke og videre ind over Filefjell til Tyin, hvor der var en storlaaet Udsigt til Jotunheim, og hvor der paa Grund af den store Højde over Havet laa megen Sne; vi leverede en større Sneboldkamp, hvilket for os var et noget usædvanligt Foretagende i Sommerferien.

Lejrbaalene havde den rette Stemning, baade de store Fællesbaal og de mere intime Lejrbaal i Tropslejrene; Alvor og Skæmt afløste hinanden. Sent vil vi glemme ham, der deklamerede et større Drapa paa 7 forskellige Maader, den ene mere grinagtig end den anden, eller Severuds haarresende Beretning om sine Oplevelser i Venezuela, eller de mange muntre Sange, vi lærte; og aldrig vil gaa os af Minde den dybe Alvor, der mærkedes i de stille Stunder, hvor det barske og paa én Gang storslaaede og knugende i Norges Natur havde sat Præg paa Sind og Stemning.

En Aften blev Lejrbaalet udsendt over de norske Radiostationer, og vi gav naturligvis ogsaa vort Bidrag og lod danske Sange og Raab gjalde ud i Æteren.

Den sidste Søndag var der stor Opvisning for Byens og Egnens Befolkning. Englænderne viste

danske Spejder som Dommer; vi gav Opvisning i Rebspinning, hvilket var et ukendt Begreb for Nordmændene.

Vadetur over en Elv

Da Lejren var sluttet, fulgtes vi med 500 af Deltagerne paa en tre Dages Vandretur til Voss. Fra Lærdal sejlede vi ud paa Sognefjord og ind gennem den snævre Nærøfjord til Gudvangen, hvorfra vi gik over Stalheim (Mindet om Stalheimskleivens Zig-Zag-Vej, der for hver Drejning viste en ny Drejning højere oppe og aldrig syntes at faa Ende, kan endnu faa det til at trække i Benmusklerne) og videre til Opheimvandet; næste Dag ad Sætersti over Fjosestølen og Sverrestien til Bømoen, og sidste Dag til Voss, hvorfra vi kørte med Banen til Bergen. Der overnattede vi i „Ynglingeforeningen“, besaa Bergens Mærkværdigheder (Tyskebryggen, Haakonhallen m. m.) og var en Tur med Kabelbane op paa Fløjjældet. Fra Bergen sejlede vi hjem paa 2 Døgn i blikstille Vejr.

Efter Hjemkomsten har vi paabegyndt en kraftig Korrespondance med norske Spejdervenner, og vi har allerede haft en af dem paa Besøg her.

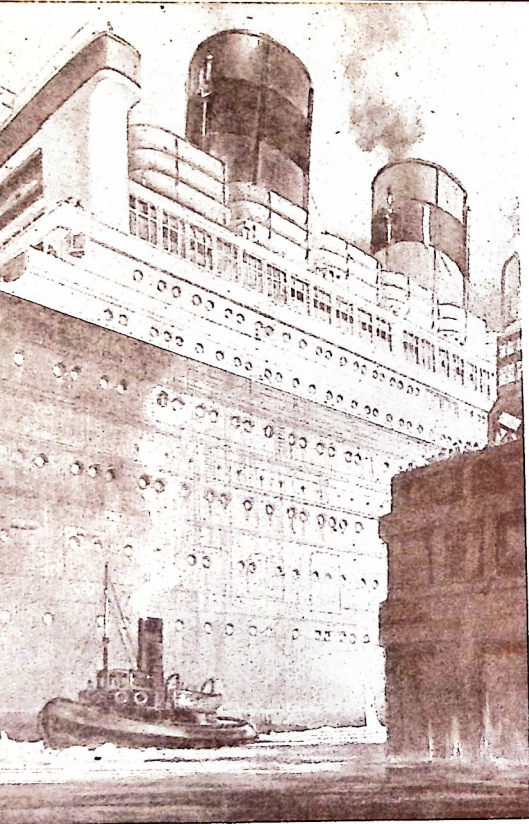
Baade Norges Land og Spejderne har vundet en saadan Plads i vore Hjerter, at vi gerne snart vil til Norge igen.

P. W.

Sneboldkamp i Tyin. I Baggrunden Jotunheim

Brobygning og spillede „Rugby“, Nordmændene viste Livlinekast, Kærreløb, Stafetløb og Fodboldkamp mellem Drengene og Førere med den mindste Leder af den meteorologiske Station i Julianehaab

Et nyt, svømmende Luksushotel har atter skabt Verdenssensation. De moderne Kæmpedampere er ogsaa en Sensation værd. Forfatteren Niels Meyn fortæller i den følgende Artikel om vor Tids Oceanflyvere, der er sande Æventyrpaladser.

At bygge et Luksusskib i Kampeformat er ikke nogen ny Opfindelse. Allerede de gamle Romere kendte til svømmende Paladser med Sale med Marmorsejler og Mosaikguld, med Badeværelser og Luksuskahytter og med Sejle, der skinnede i prægtige Farver og Guld. Mellem Aleksandria og Rom var der Kæmpeskibe i fast Rute, og man vil forbavnes ved at høre, at de kunde sejle næsten lige saa hurtigt som en almindelig Lastdamper paa Middelhavet i vore Dage. Men Drivkraften kostede jo heller ikke meget, og der var nok af den. I Stedet for Maskinen havde man paa hver Side indtil fem Rader Aarer over hinanden, som betjentes af Slaver. Disse Slaver fik en haard Behandling og maatte slide under Piskeslag. Knækkede én sammen, kastede man ham overbord og satte en ny Slave paa hans Plads. Det gamle Rom havde ikke Respekt for Menneskeliv.

Flydende Luksushoteller

Hvad en moderne Oceanflyver koster at bygge - og vedligeholde En Kæmpedamper maa følge Modens Bud

Da omtrent 2000 Aar senere vort Aarhundredes store Dampere satte Rekorder og kæmpede om „Det blaa Baand“, det vil sige om hvem, der hurtigst kunde krydse Atlanterhavet, fik man den gamle romerske Luksus at se i moderne Klædebon.

Der er stor Konkurrence mellem de forskellige Selskaber, og alle sejler de Guld ind i Tøndevis. Det kan man mærke paa, hvor meget der ofres paa en moderne Kæmpedampers Udstyr. Det er ikke alene Gods, som disse store Skibe fører paa kortest mulig Tid fra den ene Verdensdel til den anden. Det er nok saa meget Amerikas Millionærer og Europas fornemme Verden, der ombord ønsker at kunne leve Livet under samme luksuøse Former som i Land.

Derfor koster det dyrt, som man siger, at bygge et helt moderne Passagerskib. Alt det nyeste nye forlanges installeret ombord. I den aller sidste Tid er man begyndt at bygge Kæmpedampere paa indtil 73,000 Tons. Dampere er konstrueret med Stabiliseringsapparater, der gør, at Luksusafdelingen ikke deltager i Søgangen, saaledes at Passagererne kan undgaa Søsygen. Alene saadan en Indretning koster 1,500,000 Dollars.

En 73,000 Tons Damper har en Længde af 1000 engelske Fod. Alene derved er den forudbestemt til kun at kunne gaa i ganske bestemte Ruter, for det er kun de færreste og allerstørste Havne, der har Plads til saadan et Monstrum.

I New York har man saaledes, i Anledning af Oceanflyvernes voksende Størrelse, maattet bygge nye Kajer til et Beløb af 75 Millioner Dollars.

Da en moderne Luksusdamper een Gang om Aaret skal i Dok for at gennemgaa en fuldstændig Reparation og Oppussning, har man maattet bygge Tordokker til disse Kæmpere. En saadan Dok i Southampton koster 10 Millioner Dollars.

Udgifterne til Bygningen af selve Damperen er 30 Millioner Dollars, men dertil kommer saa betydelige Summer for Luksusudstyret. Man har regnet ud, at der skal inddækkes 125 Millioner Dollars, før Rederiet kan tjene en eneste Øre paa saadan en Dampers Rejse.

Man vil derfor kunne forstaa, at en Billet til første Luksusklasse med alle Bekvemmeligheder

ØVERST TIL VENSTRE:

David og Goliath. En Slæbedamper paa Siden af en Oceanflyver, der skal bugseres i Land. Den ene Slæber kan ikke gøre det store Arbejde.

ØVERST TIL HØJRE:

Højt oppe paa den forreste Mast hænger Udkikskurven. I den kolde, mørke Nat holdes her skarpt Udkik. Som man vil erindre, tog det kun faa Timer i 1912, inden den stolte Kæmpedamper „Titanic“ gik ned efter et Sammenstød med et Isbjerg.

SIDE 14 ØVERST:

Styrbordsmaskinen paa en moderne Kæmpedamper. Hver Cylinders størrelse er saa stor, at Maskinmesteren kan krybe ned i den, naar den er lukket op.

SIDE 14 NEDERST:

Luksussal ombord paa en moderne Oceanflyver. Alt er udsmykket med kunstnerisk Smag. Alle Malerier er udført af berømte Malere.

SIDE 14 2. SPALTE:

Gennemsnittet af en Kæmpedampers Skorsten. Der kan køre fire Elspreslokomotiver igennem.

staar i en Pris, som ikke er beregnet for almindelige Mennesker.

Det er dog ikke alene Billetten, som skaffer Indtægt. Damperen drives — og det gør de store Luksusskibe allesammen — som et svømmende Luksushotel i Kampeformat. Ja, man kan saamænd uden at overdrive sige, at et saadant Kæmpeskib er en hel svømmende By, beboet af Millionærer. Men saa vil den forvante, moderne Rigmand ogsaa kunne finde alt, hvad han ønsker og har Raad til at betale.

Privatkahytter en Suite med Sovegemak, Salon og Badeværelse er det mindste af det. Til en Luksuskahyt hører desuden privat Promenade-dæk, saa man ikke behøver at bevæge sig blandt de øvrige Passagerer, dersom man ikke har Lyst.

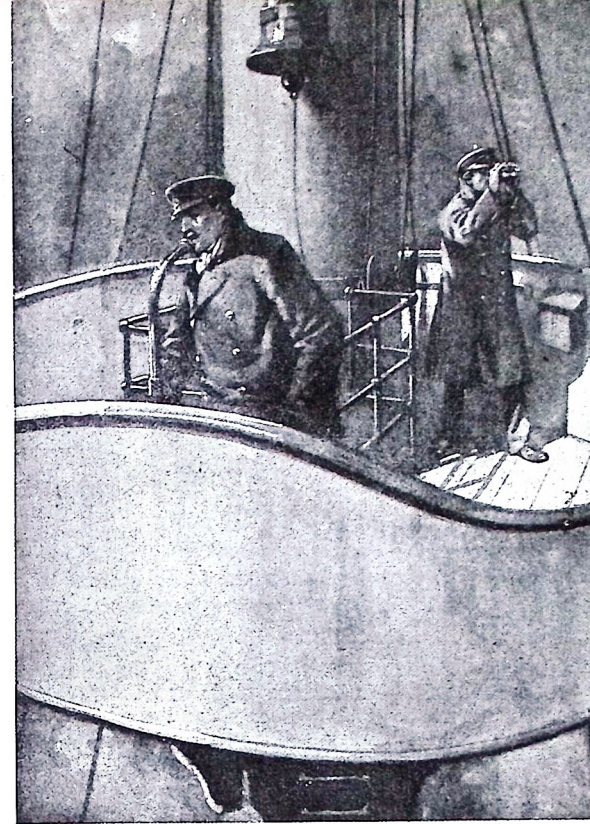
Mellem hvert Dæk paa Damperen er der selvfølgelig bekvemme Elevatorer.

Biografteater og Koncertsal hører til de ganske almindelige Ting. Restaurant med Luksussal og med Bar regner man heller ikke for mere end det dagligdags. Men den forvante Passager kan finde Skibets Klublokaler, hvor han kan mødes med sine Standsfæller uden at risikere at komme sammen med Folk, som han ikke bryder sig om at komme for nær.

Man kan blive Medlem af en eksklusiv Natklub, og efter en Nat, tilbragt med Dans og Fornøjelser, kan man næste Morgen faa sig en Svømmetur i Skibets store Svømmebassin med kunstig Bølgegang. Trænger man til Sport, er der Tennisbaner ombord. Der er altid en særligt udstyret Gymnastikhal med alle tænkelige Apparater til kunstig Motion.

Savner man den daglige Ridetur i Land, saa er der kunstige Heste med Sæddel og Stigbøjler og det hele. Man springer bare i Sæddelen, og saa besorger en lille elektrisk Motor og sindrigt konstruerede Fjedre hele Bevægelsen — baade Trav og Galop. Man kan næppe mærke Forskel paa, om man sidder paa en rigtig Hest eller ej.

Der er pragtfulde Læsesale, Musiklokaler og store Saloner, indrettet som Vinterhaver med sjældne Blomster. Skibet har flere forskellige Orkestre, og der findes flere Arter Restauranter.

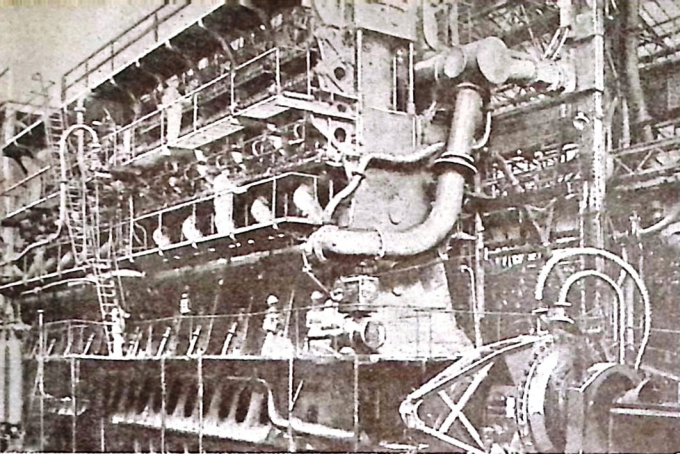
Til en Luksusdamper hører der ogsaa en Hangar med Flyvemaskine, saadan at Passagerer eventuelt kan komme hurtigere frem, hvis deres Forretninger pludseligt nødvendiggør, at de skal en Dag tidligere i Land, end Damperen kommer.

Der er installeret traadløs Telefon, og der udkommer et eget Dagblad med de sidste Nyheder og Børsmeddelelser fra baade den ene og den anden Kyst.

Den forvante, moderne Rigmand, som i sine Vaner og Fordringer maaske ikke staar tilbage for Oldtidens blødgøttede Romere, og den travle Forretningsmand, for hvem hvert Minut betyder Dollars, kan, henholdsvis uden at spilde Tiden eller risikere at komme ud af sine Vaner, foretage Rejsen fra den ene Verdensdel til den anden, blot han vil betale, hvad det koster.

Det er maaske ikke alle de store og meget omtalte Luksusdampere, der giver Overskud, men de holdes i Gang, fordi der ved Siden af Forretningen ligger en national Æressag i at have Verdens hurtigste og mest moderne Kæmpedamper paa Søn.

En moderne Luksusdamper følger de sidste

Moder. Man maa ikke tro, at den er færdig, naar den er lobet af Stabelen og er kommet i Rute.

Nej, hvert Aar skal Skibet i Dok og gennemgaa en grundig Reparation. Alt skal ses efter. Maskinerne skal helt skilles ad, og er der en enkelt Del, som er slidt eller kommet i Uorden, skal den erstattes med en ny.

Skibet skal males og lakeres, hver eneste Krog bliver undersøgt. Det gaar med Kraft paa over det hele. Dag og Nat arbejder Tusinder af Folk i Hold. Det gælder nemlig om at blive færdig saa hurtigt som muligt. For det første taber Dampere Penge, hver Dag den ikke er i Drift, og for det andet anslaaes Udgifterne i Dokken pr. Dag til 20,000 Dollars.

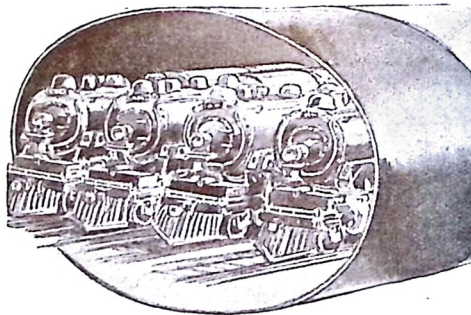
Men dertil kommer saa Udgifterne til forskellige Materialer. Man kan saaledes nævne, at der alene til at male Skroget bruges 6000 Kilo Maling. Det Indre af Luksuskahytter og Saloner skal pudses op, og hertil anvendes utrolige Masser af den fineste Lak og Emaliemaling, ligesom der gaar en ikke ringe Sum med til Forgyldningen. Man regner med, at der i en moderne Kæmpedamper er omkring 150,000 specielle Stykker, der skal efterses, og af disse skal ofte de 100,000 sendes til Værksteder i Land.

Naar saa det hele omsider er færdigt, skal Skibet gores rent, og det sker med al mulig Kraft. Der medgaar ikke mindre end 5000 Kilo Sæbe til denne Hovedrengøring.

Hvis dette var alt, saa kunde man endda i Forhold slippe med en nogenlunde behersket Udgift. Men under den aarlige Hovedreparation spiller der ganske andre og meget bekostelige Spørgsmaal med ind.

Som allerede sagt følger de store Luksusdamper den sidste Mode. Først og fremmest kræver Konkurrencen, at Skibet skal kunne skyde den største Fart. Nye Opfindelser paa Maskinernes Omraade skal installeres, hvis de kan hjælpe Skibet til en hurtigere Fart.

Dette kan man vel forstaa som en nødvendig Konkurrenceudgift. Men værre er det, at det Indre hvert Aar skal laves helt om. Den Damper, der det ene Foraar er lobet af Stabelen og gaaet i Fart som et tip-top moderne, flydende Luksus-

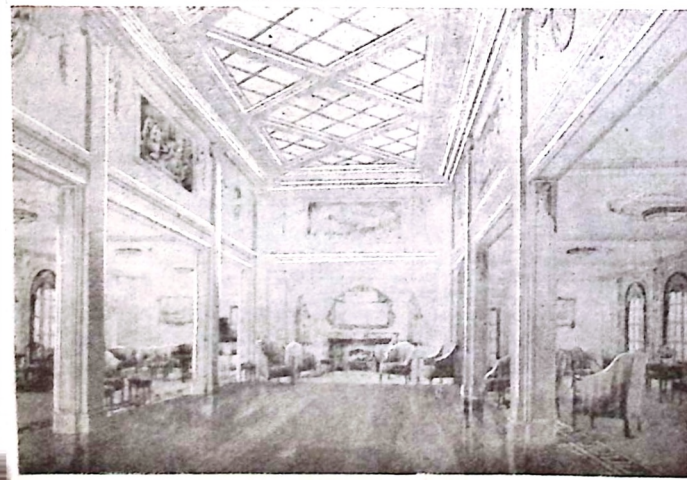
hotel, er allerede næste Aar forældet. Hvad der sidste Aar skulde være smykket med Ibenholt f. Eks., er i Aar kun top moderne, hvis det er Elfenben. Ergo maa alle Udsmykninger af den Art ændres.

Hvis en konkurrerende Linje har indrettet en Luksusbar med alt holdt i Solv, skal der indrettes en Guldbar i den Damper, som nu er under Reparation. Det vil ikke vare længe, inden man faar installeret Fjernsyn i Forbindelse med Radio ombord paa Atlanterhavsdampere, og hvad Tekniken bringer af nyt og kostbart, som kan udnyttes til Luksus og Bekvemmelighed, vil som oftest først blive bragt frem i Praxis netop i disse flydende Luksushoteller.

Udgifterne til den aarlige Tur i Dokken kan derfor godt løbe op til en Million, hvis man da slipper saa billigt.

Dertil kommer saa, at de store Dampere med deres kostbare Maskinanlæg er ved at blive for-

(Fortsættes paa Bagsiden)

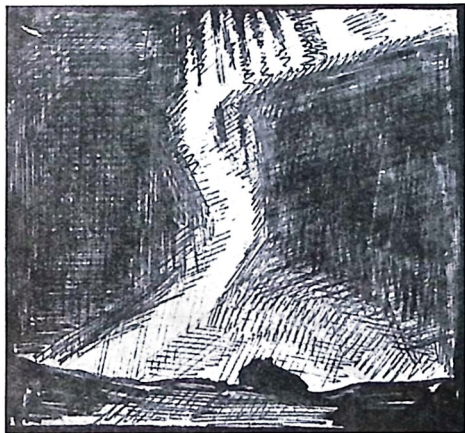

NORDLYS

Af Cand. mag. K. Thiesen.

Leder af den meteorologiske Station i Julianehaab.

Naar man færdes i Landene Norden for 60. Breddegrad, f. Eks. i Norge eller Grønland, og Nætterne begynder at blive mørke i August Maaned, begynder Nordlysene at vise sig. De kan have mange forskellige Farver. Ofte ser vi en

Nordlydraperi

lysende Bue med grønligt Skær paa Himlen. Den har Form som en Regnbue og spænder i Reglen fra Øst til Vest, saaledes at Kompassnaalen peger mod dens Højdepunkt. Den begynder i Reglen med at være ganske svag, men vokser efterhaanden i Styrke. Det sker ofte, at Lysstraaler skyder sig op fra den i prægtige grønne, røde og blaa Farver. Disse straalende Buer er særlig smukke, men det varer i Reglen kun kort Tid, inden de forsvinder.

Andre Aftener ser man ligesom Tæpper eller Draperier med mange Folder hænge ned fra Himlen. Disse Draperier bølger frem og tilbage ligesom i Blæst. De er dannede af lange Straaler, som ofte har dejlige grønne, røde og blaa Farver, og de kan lyse saa stærkt, at de oplyser Landskabet som det klareste Maaneskin. Det kan

ved stærke Nordlys af den Art ske, at Bevægelsen bliver saa stærk, at man ser Draperierne snurre rundt med Zenith som Centrum saa hurtigt, som saa man en uhyre stor Fyrværkerisol med alle mulige Farver.

En anden meget smuk Form for Nordlys er den saakaldte Korona eller Nordlyskrone. Man ser, hvorledes den dannes, idet nogle Draperier med meget lange Straaler trækker sig op mod Zenith, for til sidst at samle sig dér, idet de alle straalere ud fra samme Punkt i Zenith, samtidig med at de er i stærk Bevægelse.

Foruden de nævnte er der flere andre Former som stærkt bugtede Baand og lysende Flader.

Nordlysens Højde over Jordoverfladen er mellem 80 og 500 km, hvilket er beregnet ved at fotografere dem fra Steder med kendt indbyrdes Afstand. Man mener, at de fremkommer, idet smaa, elektriske Partikler, som er udslyngede fra Solen, kommer ind i Jordatmosfærens øverste Lag og faar den til at lyse.

Man skulde vente, at Nordlysene blev hyppigere og kraftigere, jo mere man kom mod Nord. Det er dog ikke Tilfældet, idet de er kraftigst i et Bælte, som strækker sig langs Norges Kyst over Island og Sydgrønland til Kanada. Kommer man inden for dette Bælte, bliver de atter svagere. Nordlysene har fra gammel Tid, hvad man jo kunde vente, gjort et stærkt Indtryk paa Naturfolkene i Polarlandene, og de har knyttet flere overtroiske Forestillinger til dem. Saaledes troede Eskimoerne i gamle Dage, at det, naar Nordlysene bevægede sig livligt, var de afdødes Aander, som legede paa Himlen.

I Danmark ses Nordlys meget sjældent. De kan dog undertiden iagttages som et svagt Skær paa den nordlige Himmel.

Ofte staar de da i Forbindelse med det, der kaldes magnetisk Uvejr.

K. Thiesen.

Englænderne har ikke blot opfundet Cyklen, de synes ogsaa at være de mest energiske Brugere af den.

Mange af dem holder endog nøje Kontrol med, hvor stor Strækning de tilbagelægger paa deres kære Cykle om Aaret, og det er mægtige Tal, de kommer op paa.

Af en Liste, som vi fornylig har set i et engelsk Blad, fremgaar det saaledes, at ikke faa har kort omkring 60,000 km i Lobet af 1932, altsaa en Distance, der svarer til Jorden halvanden Gang rundt ved Ækvator.

Rekorden over alle Rekorder har dog en gammel Cyklist W. P. Cook, der har kort Cykel i over 53 Aar. Han har i denne Periode tilbagelagt 351,286 miles, eller en halv Million Kilometer paa Staalhesten.

Om denne ældre Gentleman tør det nok siges, at han har været en lidenskabelig anlagt Cyklist, selv af en Englænder at være.

Gamle Fenimore Cooper havde sikkert tænkt sig, at den sidste Mohikaner skulde have fundet Døden i Kampen med de vilde Huronere — og næppe forestillet sig, at han omsider skulde finde Fred i Soveværelset i en moderne amerikansk Lejlighed...

Den sidste Mohikaner døde forleden, næsten 100 Aar gammel. Han boede i Staten Milwaukee, hvor han var kendt under Navnet William Dick. Oprindelig hed han efter god gammel Indianer-Tradition De tre Pile, men i det moderne Forretningsliv gik det ikke an med den Slags Navne. Den sidste Mohikaner levede hele sit Liv som amerikansk Forretningsmand, og han var velhavende, da han døde.

En Ekspedition paa New Guinea har forleden opdaget et mægtigt og hidtil ukendt Territorium, hvor der lever 200,000 Indfødte, som ikke tidligere har været i Forbindelse med den saakaldte Civilisation.

I de sidste ti Aar har den gennemsnitlige aarlige Fremgang af Antallet af Spejdere i England været 6089.

Hr. Hubert Martin, Korpsets gamle Ven har været til Korpsslejr i Letland. For en Sikkerheds Skyld havde han ogsaa „gjort“ Estland og den nærmeste Omegn, saa han havde rejst uafbrudt 3 Nætter, da han kom til Lejren. Følgen var da den naturlige, at da han efter mange og lange og ret uforstaaelige Velkomstceremonier kom til Lejrbaal, sad han lige saa stille og faldt i Sovn. Han vaagnede først ved, at hele Lejren for fuldt Dron, stemte i med en Slags Kanon, de hviskende havde lært lige paa staaende Fod: „Goodnight, Hubert Martin.“ Martin tog selvfølgelig Situationen med fint Humør, og „Goodnight, Hubert Martin“ blev Lejrens Slagord.

Da nogle Bønder forleden var paa Jagt i Skovene ved Uzitza i Jugoslavien, opdagede de pludselig mellem Træstammerne noget, som de troede var et Dyr. De fyrede, og „Dyret“ styrtede til Jorden. Da de kom derhen, opdagede de, at Dyret var en Dreng paa femten Aar, der var helt nøgen. Han var blot blevet forskrækket og var ikke ramt af Skuddet. De tog ham med til Byen, men opdagede snart, at han ikke kunde tale noget Sprog.

Man mener, at Drengen hele sit Liv har levet i Skovene af Bær og Rødder, men hvorledes han er kommet derud, har man ingen Anelse om.

I hela världen talas inte mindre än omkring 1,500 olika språk, varav 120 komma på Europas del. Kinesiska talas av cirka en fjärdedel av alla människor, och är alltså det mest använda språket. Efter kinesiskan kommer engelska, ryska, tyska och spanska i nu nämnd ordning.

Paa en Flodskrænt i Nærheden af den indiske By Jubbulpore har man forleden fundet Skelettet af et Menneske, der har været ti Meter højt. Alene hans Ben er mere end tre Meter lange!

(For Rigtigheden garanteres ikke!)

BOGHYLDEN

„DET BLAA LYN“ er en god Bog, der er skrevet af Hoffman Birney. Den er udgivet af Gyl-dendals Forlag for Drengene i 12—14 Aars Alderen. Bogen handler om en ung Cowboy ved Navn Ted og hans dygtige Hest. Han og hans Fætter Larry kommer ud paa Jagt. De oplever mange Eventyr og til sidst fortæller en Indianer dem, hvor der er en Skat, som de finder. Det lykkes dem under mange Strabadser at føre den hjem til Ranchen.

J. H.

„SIDSTE MELDING“ er en Fortsættelse af „Den blaa Konvolut“. Den er skrevet af Gustav Biering og er udgivet af Gyl-dendal. Den er ikke særlig god. Den handler om to unge Journalister, der tager ud paa hver sin Rejse med 1000 Kr. i Lommen. Den ene tager til Grønland, den anden med et Luksusskib til Island. Paa Skibet „Polar“ forsvinder den ene, og den anden leder efter ham i Flyvemaskine. Bogen er for Drengene i Alderen 11—13 Aar.

G. H.

TEKNIKENS VIDUNDERE

Hvor lang Tid tager det at fabrikere en Bil? Engang da en Herre ringede op og spurgte, svarede Ford 3 Timer og 20 Minutter. Men det er nok kun en af de mange Anekdoter om Ford. Man kan i Virkeligheden slet ikke sige, hvor lang Tid det tager, hvis man skal tage alle Faktorer i Betragtning.

Hvad man derimod kan fortælle, det er, hvorledes Bilen bliver til, og det er det, man kan læse i det sidste Hæfte af „Teknikens Vidundere“ (Gyl-dendal). Vi følger Bilens Vandring paa Transportbaandet lige fra den første Begyndelse, indtil den ruller færdig ud af Fabrikken til Glæde for den lykkelige Ejer. Man behøver næsten ikke at se en Fabrik, naar man har læst dette Hæfte. Det giver alle Oplysninger og dertil Billeder af Fabriksvirksomheden og Bilen paa de forskellige Stadier.

SPØGELSESHUNDEN (Gyl-dendal).

F. Haydn Dimmock er en af de sikre Folk paa Efteraarets Bogmarked. I Aar møder han med en Bog, der har den mystiske Titel „Spøgelseshunden“. En af Personerne genkender man med Glæde fra Bogen „I Kamp med Smuglere“. Det er Sergeant Dupree fra det canadiske Politi, som ef-

ter bedste Evne søger at hjælpe Jim Martin i hans Bestræbelser for at finde Faderen, der er taget til Fange af en Bande Slyngler. De rejser gennem „Taagernes Dal“ og udsættes for en Mængde Oplevelser. Som Rejseledsagere har Jim ogsaa et Stykke Tid Indianeren Lange Tom og den gamle Guldgraver Yukon Bill, men ingen af dem er dog saa god som „Spøgelseshunden“, der flakker om i Ødemarkerne og advarer Jim hver Gang, en Fare nærmer sig. En Bog for Drengene, der holder af Handling.

GULDKLUMPEN (Gyl-dendal).

For første Gang udkommer en af Englænderen Julius Kings Bøger paa Dansk. Den hedder „Guldklumpen“ og ligger i samme Plan som Ellis' og Percy F. Westermans Bøger.

Emnet er Skattesøgning. Dawson Parker aftaler med sin Onkel, at de skal mødes, for sammen at oplede den Indianerstamme, paa hvis Territorium Guldet findes. Parker finder ikke sin Onkel paa det aftalte Sted, og i flere Dage maa han derfor flakke om i de store, uhyggelige Skove, kun fulgt af sin lille Hund, Terrieren Buster.

UNGE FU FRA ØVRE YANGTZE af Foreman Lewis. (Gyl-dendal).

Der er kommet en Ungdomsbog om en kinesisk Dreng „Unge Fu fra øvre Yangtze“, som har vakt Opmærksomhed overalt i Verden, hvor den er kommet frem. I U. S. A. har den tilmed faaet den højeste Anerkendelse, en amerikansk Ungdomsbog kan faa. Den er blevet belønnet med John Newbery Medaljen, der kun uddeles een Gang om Aaret og kun til de Forfattere, som skriver de livligste og mest værdifulde Bøger.

(Fortsættes paa Bagsiden)

Filmen

bliver fremkaldt
rigtigt hos os —
og vi leverer det
bedste Aftryk.

Foto-Magasinet A/S

Bloch, Roulund & Sperling
Frederiksborggade 7 (ved Nørreport)

Redaktørens siger

Morten Jensenius,

som hyppigt leverer nogle fortæffelige Tegninger til Magasinet, har lige haft sin Debut-Udstilling af Malerier. Morten Jensenius kan altsaa ikke længere kaldes Tegner, saaledes som hans berømte Fader. Iovrigt blev Udstillingen modtaget velvilligt af saavel Presse som Publikum. Magasinet ønsker en gammel Spejderkammerat og Medarbejder til Lykke!

Norske Kammerater.

I Norge er der en hel Del Spejdere i Alderen fra 12—18 Aar, der meget gerne vil skrive sammen med danske Spejderbrødre. Der er jo sikkert mange af jer, der gerne vilde korrespondere med en udenlandsk Spejder, men ikke mener at kunne det for Sprogets Skyld. Her er da en glimrende Lejlighed til at være med i Arbejdet paa at bringe Nationernes Ungdom nærmere sammen. Korrespondancen kan jo foregaa paa Dansk — eller rettere den skal det. Jeg har hørt om Spejdere, der skrev til norske og svenske Spejdere paa et fremmed Sprog: Tysk eller Engelsk; men hvad ligner det?

Godt Tilbud.

Gamle Spejderblade kan faas gratis ved Henvendelse til G. Thomassen, Sct. Hans Torv 3, Mezzaninen, København N.

For Redaktører.

Redaktøren af Tropsbladet „Gjentofte Posten“ spørger alle Redaktørerne af Patruljeblade og Tropsblade Landet over, om de kunde have Lyst til at bytte Trops- og Patruljeblade med ham. Send jeres Blad ind til Bent Clausen, Ole Olsens Allé 3, Hellerup, og han vil da til Gengæld sende jer „Gjentofte Posten“.

Bedste Spejderhilsen!

Tage.

Fra Divisioner og Tropper

Skipper Klements Flok.

Flokkens 16 Ulveunger har nu taget Ømfodsprøven og aflagt Ulveløftet, hvorpaa der nu arbejdes med Prøven til 1. Stjerne. Der afholdes

et Møde en Eftermiddag hver Uge og hveranden Søndag om Formiddagen. Om Søndagen er Ul-

Skipper Klements Flok: „Katten efter Musen“

vene altid ude i det fri, hvor de dels træner til Proven, dels leger, har Skattejagter m. m.

Norrejyderne har haft nogle storartede Ture, der indeholder gode Idéer.

Først i September havde Skipper Klements Trop sin aarlige Efteraars-week-end til „De tavse Mænds Dal“ i Vendsyssel. Alt, hvad der kunde kravle og gaa, var med, da der startedes for de 35 km pr. Cykle Lørdag Aften. Under en herlig Stjernerhimmel og med talrige Stjernesrud og Kornmod „forsvandt“ Drengene højt op i Vendsyssel ad sandede Veje over Hede og Ødemarker ind i de store Skove paa Jydske Aas. Kl. 12 naaede de Skovriddergaarden, nød en herlig „Natmad“ ved Cykellys og Stjerneskr, fyldte en Snes Kornække med Hø og sov de retfærdiges Sovn paa den store Familiemadrass i Laden fra Kl. 1 til 7. Op, ud, Vask i en morgenkold Bæk og saa i Arbejde med Spejder- og 2. Kl.s Prøven: Woodcraft, Spejder- og Iagttagelsesløb, Baaltænding o. m. m. Kl. 12 startede Troppen for hjemgaaende over eller rettere ad Jydske Aas ad meget anstrengende Veje, til Dels uden for Vejene; og det var en Flok sultne, svedige og trætte Dreng, der rullede ind i Aalborg Kl. 6, men alle var enige om, at det var den bedste Tur, de nogen Sinde havde haft.

Midt i September startedes en 70 km Cykeltur, der formede sig saaledes: Hver af de tre Patruljeførere fik en Kortskitse med indtegnet Rute med fælles Holdepladser, hvorefter Patruljerne startede med 15 Minutters Mellemrum. Undervejs Terræniagttagelse (ukendt Terræn) og Indsamling af Planter. Drengene saa paa Vejen til anden Plads vore to Møletyper: Vejr- og Vandmølle, den sidste med Turbine og Væveri. Efter en Times Hvile med Badning øvedes Orientering,

(Fortsættes Side 20)

SKRIGET I NATTEN

Skitse af
Kaj H. Funch.

Det var en buldrende, mørk Efteraarsaften. Arne og Sven kom travende gennem Skoven. De

skulde ud til Patruljen, som laa i Lejr i Skovens Østkant. De var begge ansat i Forretning og kom derfor altid senere i Lejr end deres Kammerater.

Der var ganske stille i Skoven. Kun hørtes Raslen af Grene, naar et Raadyr jog gennem Skoven. De snakkede ivrigt. Mørket gjorde dem ikke bange. De var snart vant til denne natlige Travetur.

Pludselig standsede deres Snak. Hvad var det? Der lød et gennemtrængende Skrig og en Knagen

og Bragen inde fra Skovtykningen. Og saa var alt igen stille. Det var ikke en Fugl. Og ikke en Vind rørte sig, saa det kunde heller ikke være et Træ.

De stod musestille og lyttede. Jo, ganske svagt hørte de én, der talte. Det maatte være et Menneske.

— Lad os gaa op i Lejren og kalde paa de andre, foreslog Sven.

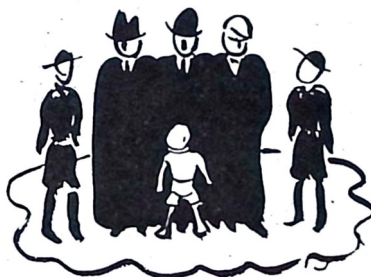
— Nej, først undersøger vi, hvad det er. Maa-ske hvert Minut er kostbart.

Ganske forsigtigt listede de to Spejdere ind gennem Skovtykningen.

Pludselig hørte de en Stemme:

— Far, her er jeg.

Arne tændte sin Lommelygte. Lige foran ham stod en lille, lyslokket Dreng. Sikke han saa ud. Solet til fra Top til Taa. Han havde sikkert været i Berøring med den Groft, der laa lige bag ham. Og fra begge Knæ strømmede Blodet.

Arne og Sven blev helt stumme af Forbavselse. Her stod de midt om Natten i en bælgmørk Skov overfor en lille Purk, der beskidt og blodig lo over hele Hovedet.

— Jeg troede, det var Far, der kom.

— Men hvad laver du her paa denne Tid?

— Jeg er paa Tur, ligesom I, kom Svaret uden Betænkning.

— Ja, men vi skal i Lejr, oplyste Sven.

— Saa gaar jeg med. Her kommer saa mange Dreng, der gerne maa, saa vil jeg da ogsaa. Og naar man er otte Aar, saa er man da gammel nok, ikke?

— Jamen, hvor bor du da?

— Ovre bag Skoven. Far og Mor har Fremmede, saa gik jeg herud.

Arne og Sven smilte.

— Vi maa nok hellere se at faa lidt af Blodet af dig.

— Jeg faldt ned i Groften, derfor skreg jeg.

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Høegh's danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækker,
det er altid friskt og det er
vundt. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

**HØEGH'S
LAKRIDS KONFEKT**

Brug

Blaa og rød Pakning

Thors Specialvask

[Det bedste
Det billigste
Det smukkeste]

Dampvaskeriet „THOR“
Aktieselskab

Torasvej 7-9-11 -:- Tlf.: 9770 (5 Ledninger)
Vogne over hele Byen hver Dag

**EN ANNONCE I SPEJDERNES
MAGASIN BETALER SIG SELV**

Medens Sven lyste med Lommelygten, begyndte Arne at rense Drengens Knæ, der havde faaet nogle slemme Skrammer.

Arne tog haardt fat, og Jod svier, men Drengen pludrede bare løs, som om der intet var sket.

— Nu kommer Far, sagde han pludselig.

Og ganske rigtigt, i næste Øjeblik stod en hel Eftersøgningspatrulje paa tre Mand og saa paa de tre Dreng.

— Jeg tænkte det nok, udbød en af dem, øjensynlig Drengens Fader, selvfølgelig er det Spejdere, der har været paa Spil.

— Undskyld, begyndte Sven.

— Undskyldninger har vi nok af, saadan nogle Knægte kan vel nok lade ordentlige Folks Børn i Fred.

— Ja, men, Far.....

— Ti stille, Børge, og kom her.

Lidt endnu fortsattes den vrede Mands Belæring; og saa vandrede hele Karavanen afsted med deres lille Bytte.

Arne og Sven kiggede paa hinanden. Inde fra Skoven lød stadig den vrede Mands Røst.

„Det er da i al Fald godt, at vi ikke skal med ham,“ ytrede Arne.

Og med en hjertelig Latter fortsatte de to Spejdere deres afbrudte Vandring — en lille Oplevelse rigere.

Fra Divisioner og Tropper

(Fortsat fra Side 18)

hvorpaa Patruljerne atter startede. Ad smukke Veje fortsatte Patruljerne forbi Nibe, forbi de pragtfulde „Frendrup Nihøje“, et helt Bjergparti, over Hornum, Støvring til Aalborg. Det var for de fleste Spejdere samtidig en Rejse i ukendt Land. Færdselsreglementet blev prøvet i Praksis, og to Punkteringer og en Kædereparation satte Kronen paa Værket.

Patruljerne træner nu til de to Duelighedstegn: Husflid og Stifinder.

Nyt fra Tønder Trop.

I den sidste Tid har der været en kolossal Tilgang af nye Spejdere, saaledes at Troppen nu er oppe paa 40, og fornylig var der ikke mindre end 16, der skulde i „Rekrutskoven“; nærmere forklaret: I et afgrænset Skovareal paa ca. 4 ha skal de nye Spejdere gemme sig bedst muligt, hvorefter Resten af Troppen skal finde dem. De, der ikke bliver fundet i Løbet af 10 Minutter, bliver belønnet med hver en Pose Rosiner.

Troppen har lige faaet et helt Orkester stillet til Raadighed af Sprogforeningen, og med Støtte

fra Grænseværet er den gaaet i Gang med Undervisningen, saaledes at den hen paa Foraaret kan møde op med et Orkester paa 12—15 Mand.

Selv Radiofonien har opdaget, at der findes en Trop i Tønder. Den har lige i Serien: „Med Sprogforeningen gennem Arbejdsmarken“ givet Underholdning med Hornsignaler, og Troppen skal om kort Tid give Lejrbaalsunderholdning i en Drengetime.

Men foruden alt dette arbejder Tønder Trop for fuld Kraft og har allerede saa smaat begyndt at forberede sig til den kommende Foraarsturnering.

Maribo Troops 17 Aars Fødselsdag.

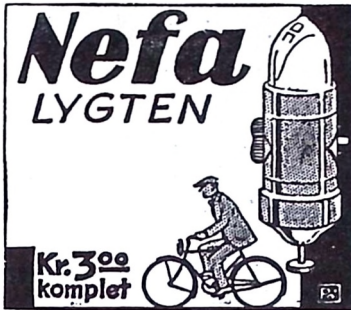
14. Oktober fejrede Troppen denne Dag ved en vellykket Spejderfest, hvortil Nabobyernes Spejdere var indbudt. Der var ialt mødt ca. 100 Deltagere, Forældre og Spejdere. En god Spejderunderholdning paa en halv Snes Numre blev givet til bedste i Salen, inden man samledes om Kaffebordene, hvor der holdtes de i Dagens Anledning sædvanlige Taler. Der faldt her en hel „Ordensbyge“ over Maribo, idet to Raadsmedlemmer fik Korpsets Hæderstegn, to Forere 10-Aarsmærket (Guldiljen) og en Patrulje fik Basnæs-Pladen. Der blev saaledes Lejlighed til at hylde alle tre Faktorer i en god Trop! Festen sluttede med 1½ Times Dans, hvor Pigespejdere fra Nakskov og Rødby gjorde sig smukt gældende.

Om kort Tid indvier Maribo sit nye Trophus.

Vedels Egne.

Vedels Egne lever endnu, og er i stadig Fremgang, 1 Tropsfører, 5 Assistenten og ca. 40 Spejdere, og dertil kommer Ulveflokkene paa ca. 20 Ulve.

Og selvfølgelig laver de noget, d. 30. September var Hjørnetanden paa Tur, rigtig Tur; de bivuakerede paa Kattehale Mose i hver sin selvbyggede Hytte (2 Timers Arbejde). Næste Dag Teori og Praksis af Generalstabskortet i Ravnsholt Skov, tilsidst Woodcraft, Udbytte: 1 Grævling. En Pryd i det kommende Tropslokale.

Nefa
LYGTEN

Kr. 3⁰⁰
komplet

POUL HOLM

Silkegade 11. Tlf. 3082

Fodbolddragter og Støvler.

Gymnastikdragter og Sko.

Alt til Atletik.

Forlang Katalog

10 % Rabat til alle Spejdere

Drenge og Piger — bed Mor om

Tomp

PAALEGS-CHOKOLADE

i den landskendte Rugbrødsform (opfundet og mønsterbeskyttet af TOM)
Nydes af alle som det bedste Paa-læg og som den rene og fineste Spisechokolade.

5 Plader
i Pakken 25 Øre

Køb om og om igen!

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.

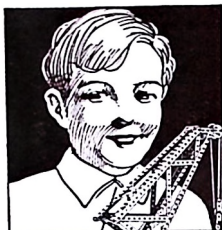
Hovedkontor. Vesterbrogade 80, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar uden Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.

Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

MECCANO

Det verdensberømte Meccano Fabrikat

De Ting, der udgaar fra Firmaet Meccano Ltd., bliver stadig forbedrede, og Udvalget bliver større for hver Aar, der gaar. Du kan tilbringe mange interessante og samtidig lærerige Timer ved at arbejde med dem, fordi de er baserede paa mekaniske og videnskabelige Grundsætninger. - Det er ligegyldigt, hvilken Branche af Ingeniørkunst, du interesserer dig for, Firmaet Meccano Ltd. vil være i Stand til at forsyne dig med de ønskede Dele til Bygning af Modeller i vedkommende Branche.

Meccano, Maskinbygning for Drengene

Rigtig Maskinbygning i Miniaturform. Antallet af Modeller, der kan bygges med Meccano-systemet, er ubegrænset.

Byggegesker fra Kr. 1.50 til Kr. 490.00

Meccano Flyvemaskine-Konstruktør

Byggegeset til Bygning af naturtro Flyvemaskinmodeller, alt i rigtig Maalestok. Der er tre forskellige Forvassamplingsninger at vælge imellem. Æsker fra Kr. 5.00 til Kr. 36.00

Meccano Automobil-Konstruktør

Med disse Byggegeset kan der bygges nøjagtige Modeller af Racervogne, som kan køre længe og hurtigt ved egen Kraft. Der er fire forskellige Forvassamplingsninger at vælge imellem. Æsker fra Kr. 18.00 til Kr. 30.00

Meccano (HORNBY) Tog

Nyt Udvalg af kraftige og hurtige elektriske Tog, nøjagtige i Konstruktion og Udførelse. Urværkstog med lang Løb og stor Trækkekraft. Et enormt Udvalg af rullende Materiel og Tilbehør. Alt, hvad der er nødvendigt til Bygning af en komplet Modeljernbane. Forlang Prislister paa Meccano Tog hos din Forhandler.

Hornby Racerbaade

Indbefatter tre nye Racerbaade, der løber med stor Hastighed, samt et helt nyt Stykke Vandløbsøj. Alle Baadene er smukt lakerede i fiske Farver. Priser fra Kr. 4.00 til Kr. 21.00

Meccano Dinky Toys

Smukke stabile Modeller af Jernbanetog, Jernbanetilbehør, Automobiler, Flyvemaskiner, Krigsskibe, berømte Passagerskibe o.s.v. Priser fra 50 ØRE

MECCANO LIMITED LIVERPOOL
— ENGLAND —

Forlang vore
nyeste Prislister hos Deres
Meccano Forhandler ..

Søndag d .7. Oktober havde de en knippel Natøvelse mod 2. Frederiksberg. Øvelsen foregik Nord for Farum i Sønderkov. Den gik ud paa at oprette Depoter i Skoven, og forhindre Modparten i dette. Finde en Skat efter en Skitse. Skatten var Kampesten i en sammentømret Kasse. Der var drabelige Sammenstød i Løbet af Natten og tilsidst et Kæmpeslag. Slut næste Morgen. Kritik paa 1. Nyboders Lejrplads „Rheden“. Her gjorde Overdommer Knud Vils, 5. By, Resultatet op, — og 2. Frederiksberg vandt.

I November tager Troppen sammen med 1. Frederiksberg Kampen op mod Hellerup Divisionen. Men forinden afholder den Tropsfest i Nimbs Selskabslokaler d. 10. November, hvortil der p. t. trænes paa Kraft.

Kender du en udenlandsk Spejder?

(Fortsat fra Side 3)

rige, Norge, Island, Holland, Tyskland, Frankrig, Schweiz, England, Ungarn, Grækenland, U. S. A., Filippinerne, Japan, Jamaica, Indien og Ceylon. I nogle Trophe er det kun Føreren, der korresponderer, men der er flere Troppe, hvor over en halv Snes af Spejderne selv korresponderer med en Kammerat i et andet Land, f. Eks. har 10—12 Spejdere i en Trop i fire Aar bevaret Forbindelsen med en engelsk Spejdertrop. En Rover, jeg kender, fører regelmæssig Korrespondance med en Amerikaner (fra Californien), en Filippiner og en fra Jamaica. Forleden spurgte en engelsk Fører mig, om jeg troede, at jeg kunde faa Uveunger til at skrive Breve? Saa skulde han nok faa dem oversat!

Hvert Aar drager mange danske Spejdere til Udlandet. I 1934 har 435 Spejdere været over Grænsen, heraf 75 tilsammen til England, Holland, Østrig, Italien, Schweiz, Czechoslovakiet og Norge, og 360 alene til Sverige, ialt fordelt paa ca. 45 Hold, hvoraf 10 var paa 20 eller mere. Af de 30 Troppe, der har besvaret Spørgeskemaerne, har 26 haft Spejdere i Udlandet i de sidste 10 Aar; der omtales 89 Ture, hvoraf 24 til Jamboreer og andre store Lejre, 46 andre Ture, hvor der har været Forbindelse med de fremmede Landes Spejdere, og 19 „Turistture“, helt uden Forbindelse med andre Landes Spejdere! Det er altså ikke helt ualmindeligt, at Spejderne forsømmer at rejse som Spejdere i Udlandet!

Det interessanteste ved Spørgeskemaerne er Beretningerne om Besøg af udenlandske Spejdere her i Landet. Flere af Udenlandsrejserne har givet Anledning til, at Spejderne i det andet

Land fik Lyst til at besøge Danmark. Nogle er gennem Korrespondance eller personlige Bekendtskaber kommet i Forbindelse med en udenlandsk Trop, der saa er kommet hertil. Efter Jamboreen i 1924 blev der flere udenlandske Spejdere boende her; en Trop havde i en Ugestid en engelsk Trop som Gæster og viste den rundt i sin Hjemegn, en

i Troppens Sommerlejr. Jeg var selv med i den Lejr og saa, at trods Sprogvanskeligheder gik det storartet med at stifte Bekendtskaber; de var jo Dreng og Spejdere ligesom vi, og det er nok. Flere af Tyskerne var Gæster i danske Hjem nogle Dage efter Lejren. Der er ingen Tvivl om, at det vilde være mægtig interessant for Spejderne i andre Troppe at have en udenlandsk Patulje som Gæst en Sommer.

Etonsspejder hilser paa dansk Spejder

anden havde i flere Aar 2 japanske Spejdere som Medlemmer, og Forbindelsen er stadig opretholdt ved Brevveksling. En tredje havde i 1930 en engelsk Trop paa 14 Mand med i Sommerlejr, og nu, 4 Aar efter, er der stadig 10—12 af de danske Spejdere, der korresponderer med deres engelske Venner. En Trop beretter: Paasken 1933 var Troppen i E. i Sverige som Gæster hos en svensk Trop, Paasken 1934 var den svenske Trop paa Besøg 6 Dage hos Troppen, Paasken 1935 skal Troppen til E. i Sverige. 20 Spejdere korresponderer med de svenske Kammerater!

For nogle Aar siden vilde en Roverklan i Forbindelse med en skaansk Trop. Vi fik af den skaanske Distriktschef at vide, at *alle* skaanske Troppe stod i Forbindelse med en dansk Trop. Det horer man saa lidt om, men dette var altsaa den ene. Tyskland ligger jo heller ikke langt borte, og selv om der aldrig har været noget anerkendt Spejderkorps i Tyskland, har der dog stadig været Spejdere dér; for Tiden har de det meget haardt. En Trop har stadig Forbindelse med tyske Venner; i 1927 var en tysk Fører paa 3 Dages Besøg i dens Sommerlejr, og siden er Forbindelsen vedligeholdt ved gensidige Besøg; i 1932 var 8 tyske Spejdere med som en Patulje

Det hænder hvert Aar, især om Sommeren, at udenlandske Spejdere kommer til Danmark paa Tur. Mange rejser maaske ogsaa blot som „Turister“. Her kan *du* gøre dit til, at de kommer i Forbindelse med danske Spejdere. Nu, efter Uniformsforbudet, skal der maaske skarpe Øjne til at faa Øje paa dem, men det har jo enhver Spejder! Husk altid at gøre Spejderhilsen, naar du moder en Spejder i Uniform, selv om du er civil, og husk at bære Spejderliljen eller Ulvehovedet synligt. Hvis du ikke kan Sprog, saa kan du jo altid følge ham hen til nogen, der kan forstaa ham. Hvis du kan det, er det din *Pligt* at tilbyde din Tjeneste. Jeg er mange Gange i Udlandet blevet indfanget eller hjulpet paa den Maade af en Spejder eller Ulv, der har skaffet mig Lejrplads og sat mig i Forbindelse med sin Trop eller Flok. Det samme gælder for Resten Spejdere fra andre Byer i Danmark, der ofte trænger til Hjælp. Jeg har saa tit tænkt paa, hvor mange Spejdere man moder uden at ane, om det er Spejdere. En af mine bedste Venner lærte jeg at kende, fordi vi begge to bar Spejderliljen! Det morsomste, jeg har oplevet i den Retning, var dog i England i en lille By Eton, hvor Englands fineste Skole ligger. Alle Eleverne bærer her en Uniform, der bestaar af Jaket og høj, sort Silkehætt, selv de yngste, der er 10 Aar, og du skulde bare have set dem gøre Spejderhilsen, — med tre Fingre op til den høje Hætt!

Arne Rosenhoff,
(for det internationale Udvalg).

rik Sol
rik Mælk
rik Solbjergmælk

100 pCt. Sundhed

^A/_s Kjøbenhavns Mælkeforsyning

Flydende Luksushoteller

(Fortsat fra Side 14)

ældede. Det er mere og mere Dieselmotoranlæg og elektriske Maskiner i Forbindelse hermed, som bliver Drivkraften i Nutidens Kæmpeskibe.

Sælsomt nok kostede det stort Besvær at faa Passagererne vænnet til at sejle med Motorskibene. Trods det, at Motorskibet er mere moderne, og at man blandt andet slipper for Røgplagen, var det nødvendigt at forsyne de store Motorskibe med Skorstene, saa de kunde ligne Damperne. Det hjalp straks.

En moderne Luksusdamper er, som allerede nævnt, en hel By for sig. Det elektriske Anlæg er stort nok til at kunne forsyne en almindelig, stor dansk Provinsby paa 40,000 Indbyggere med Kraft og Lys. Hvad Forlystelser angaar, staar den paa Højde med en Storstad, og dens Udstyrelse gør den til et moderne, teknisk Eventyr.

Til Slut skal der oplyses lidt om, hvad der skal med af Proviant til en enkelt Tur. 75 Okser, 110 Faar, 25 Kalve, 145 Lam, 25 Svin. Dertil ikke mindre end omtrent 3000 Stykker Fugle, Høns, Ænder, Kalkuner og Vildt. Dertil yderligere 3000 smaa Kyllinger til Delikatesser.

Det er næppe for meget sagt, at de store Luksusdamper har deres Betydning i vor Teknikens Tidsalder, derved at de giver det bedste Billede af, hvad det tyvende Aarhundredes Ingeniørkunst kan præstere, og endelig viser de, hvad vor Kultur fordrer af Luksus. Vi staar ikke tilbage for de gamle Romere i den Henseende. Om det er et lykkeligt Tidens Tegn, er en anden Sag!

Niels Meyn.

BOGHYLDEN

(Fortsat fra Side 17)

„Unge Fu“s Forfatterinde hedder Elizabeth Foreman Lewis. Hun er født i Baltimore og opvokset her samt i New York. Som ung gav hun sig af med mange Ting, lige fra Dukkehus-Arktekt til Deltager i kristeligt og socialt Arbejde mellem slaviske Emigranter. Sin Virksomhed mellem Udlændinge fortsatte hun i Kina, hvortil hun rejste i 1917. Her opholdt hun sig i et Par Aar, og her samlede hun interessant Stof til Bogen om den unge Fu, der skulde blive kendt af Alverdens unge.

Det er fem Aar af den kinesiske Drengs Liv, som Bogen handler om. Han mister meget tidligt sin Fader og maa derfor føre en ret urolig Tilværelse, men Livet bliver begivenhedsrigt. Han adopteres af en Lærd og faar tidligt Øjnene op

for Ting, som er lukket Land for andre Børn i hans Alder. Hans indgroede Mistro til den hvide Race svinder, da han lærer en ung, kvindelig Læge at kende.

Samtidig med at man faar et sjældent godt Indblik i unge Fus Udvikling, oprulles der et glimrende Billede af den gule Races særprægede Egenskaber og Synspunkter. Der er Kina i Bogen, Handling og Klogskab paa Livet. Den har Adresse baade til Drengene og Piger.

BAGERMESTER C. JACOBSEN

DRONNINGENSGADE 44.46

TELF. CENTR. 5820

FILIAL: LEIFSGADE 5 - TELF. CENTR. 12135

I LEJREN

bør kun bruges

WOLFF & ARVÉs

Leverpostej · Kødretter · Fiskeboller og Bayerske Pølser.

FAAS HOS ALLE KØBMÆND

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Officielt Depot:

Det Danske Spejderkorps Depot,
Skindergade 27, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:

Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.

Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.

ANNONCEEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2^a. Telefon Byen 8630.